

Ο τσοπάνης, τα τσοπανόσκυλα κι ο λύκος*

*Του Κώστα Παπατσιμούλη

Χειμώνας. Η πιο δύσκολη εποχή .

Η γιαγιά μαζεύει τα εγγόνια της δίπλα της , κοντά στην ζεστή αγκαλιά της θέρμης του τζακιού .

“Αχ!! παιδάκια μου ο χειμώνας είναι η πιο δύσκολη εποχή για τους φτωχούς!! Τί κρίμα που είναι μεγάλος! Το καλοκαίρι που είναι γι αυτούς , δυστυχώς ,είναι μικρό!! Έτσι κι η δυστυχία για τον άνθρωπο. Αν έρθει κρατάει πιο πολύ απ την χαρά. Μέσα απ αυτήν όμως, την δυστυχία , μαθαίνεις πολλά. Φορτώνεις την άμαξα της ζωής σου και προχωράς. Κυρίως, , αγωνίζεσαι, ξυπνάς , ζητάς, διεκδικείς, μάχεσαι, ανατρέπεις , μαθαίνεις..... Λοιπόν , ελάτε , Θα σας πω ένα μικρό παραμυθάκι αγαπημένα μου παιδιά για τον τσοπάνη, τα τσοπανόσκυλα και τον λύκο ”.

Κι έτσι, τα εγγόνια της σοφής γιαγιάς κάθισαν δίπλα της ήσυχα περιμένοντας...

Κάποτε, ένας τσοπάνης σε μια μικρή χώρα είχε ένα κοπάδι πρόβατα. Η περιοχή του ήταν τόσο πλούσια που τα αθώα τα ζωντανά σαν έβγαιναν από τη στάνη, ξεχύνονταν στους καταπράσινους λόφους ,στις απέραντες πεδιάδες, στα καθαρά και γάργαρα νερά για το έργο τους . Η φύση βλέπετε τους έδινε απλόχερα την τροφή τους κι αυτά με την σειρά τους στον τσοπάνη , που αυτός με την σειρά του την έδινε πρώτα στην οικογένειά του και μετά στους συνανθρώπους της χώρας του παίρνοντας αυτά που δεν είχε. Το ίδιο κάνανε κι άλλοι με διαφορετικές όμως ασχολίες. Κι έτσι γινόταν ο κύκλος των προϊόντων στη χώρα αυτή .Όλοι είχαν λίγο απ όλα

Στο κοπάδι αυτό όμως υπήρχαν κι οι φύλακες - προστάτες- για τυχόν επιθέσεις και πιθανές απώλειες. Τα τσοπανόσκυλα!!

Στο έβγα για την βοσκή των ζωντανών , τα τσοπανόσκυλα μαζί με τον τσοπάνη ακολουθούσαν ,καθοδηγούσαν και προστάτευαν .Ο τσοπάνης, σαν τα ζωντανά του έβοσκαν αμέριμνα , έβγαζε την φλογέρα του κι έπαιζε σκοπούς ανάλογα με τα κέφια του.

Μια μέρα ,το κοπάδι απομακρύνθηκε από τα γνωστά του μέρη ,χωρίς να το καταλάβει. Βλέπετε ο τσοπάνης έπαιζε στην φλογέρα του έναν νέο μουσικό ρυθμό, σαν να σε υπνώτιζε. Έκλεισε τα μάτια κι έπαιζε . Τα ζωντανά με το κεφαλάκι τους κάτω στο χορταράκι , έβοσκαν και προχωρούσαν. Τα τσοπανόσκυλα αποκοιμήθηκαν. Το ίδιο κι ο τσοπάνης .

Σαν πέρασε λίγη ώρα και δεν ακουγόταν ο θόρυβος, το βέλασμα των ζωντανών του, ξυπνάει , κοιτάζει, πουθενά το κοπάδι του. Βλέπει τα τσοπανόσκυλα κι αυτά ξαπλωμένα.

Σηκώνεται έντρομα και βιαστικά , αρχίζει να σφυρίζει και να φωνάζει τα τσοπανόσκυλα. "Αιντε παλιοτεμπέληδες τρέξτε να βρείτε το κοπάδι, έρχομαι κι εγώ"!! Κι έτσι, το ρίξαν στο τρέξιμο. Για κακή του τύχη όμως του τσοπάνη, από το πολύ τρέξιμο, γλυστράει ,πέφτει και χτυπάει άσχημα. Ήδη είχε απομακρυνθεί πολύ από την χώρα του. Κανείς δεν τον άκουγε. Έμεινε μόνος με τον πόνο του και την μοναξιά του παρέα. Παρακαλούσε να γίνει κάποιο θαύμα ,να σωθεί. Μην πέσει σε κανένα λύκο!!

Τα τσοπανόσκυλα , πιο γρήγορα, τρέχοντας κατόρθωσαν να βρουν το κοπάδι. Ήταν όμως πολύ αργά .Μια παρέα από λύκους τα..φύλαγαν. Τα προστάτευαν! Τα πρόβατα φοβισμένα ,σταμάτησαν την ..δράση τους , το έργο τους. Το βέλασμα , οι φωνές τους σώπασαν . Κάποια στιγμή που κάποια τολμούσαν να υψώσουν τον ήχο της φωνής τους ,

οι λύκοι με τα ουρλιαχτά τους τα σταματούσαν. Τα τσοπανόσκυλα ,πλησίασαν προς τους λύκους με κατεβασμένο κεφάλι κι αυτιά και τις ουρές τους στα σκέλια. Ο αρχηγός των λύκων πλησιάζει προς τα τσοπανόσκυλα και λέει:

«Βρε ,καλώς τους , βρε καλώς τα μακρινά μας ξαδέρφια!! Σε τί μπορώ να σας βοηθήσω»;

"Να , λένε τα τσοπανόσκυλα με το κεφάλι , να μας αφήσεις το κοπάδι τώρα που ήρθαμε εμείς γιατί σε λίγο θα έρθει κι ο τσοπάνης ,να μαζέψει το κοπάδι του. Ε! μην πάθετε και κανένα κακό»!

Ακούγοντας τα λόγια αυτά ,ο λύκος κάνει πως θυμώνει ,ανοίγει για λίγο το στόμα του και λέει:

«Αν δεν ήμουνα εγώ ,οι φίλοι μου θα κατασπάραζαν το κοπάδι. Κι έτσι, θα μένατε κι εσείς χωρίς δουλειά , χωρίς φαγητό , χωρίς σπίτι. Εμείς εδώ θα μείνουμε να τα φυλάξουμε μέχρι να έρθει ο... τσοπάνης . Να του δείξουμε πόσο καλοί είμαστε,καλύτεροι από εσας που βρίσκεστε χρόνια κοντά του και να του δώσουμε το κοπάδι. Ύστερα, καλύτερη φύλαξη από ...λύκο δυνατό ,παρά από τσοπανόσκυλο φοβισμένο,γίνεται; Αιντε, εμπρός γυρίστε στη χώρα σας»..

Κι έτσι, τα τσοπανόσκυλα. με τις ουρές τους στα σκέλια ,πήραν το δρόμο της επιστροφής. Τον τσοπάνη τον προσπέρασαν. Τον θεώρησαν πεθαμένο.

Ο τόπος , αυτός ο όμορφος τόπος έμεινε .Με τους καταπράσινους λόφους ,τις απέραντες πεδιάδες, τα καθαρά και γάργαυα νερά, τους ανθρώπους που συνέχιζαν τη ζωή τους. Κάποιος απ' αυτούς μάλιστα έγινε τσοπάνης. Κι έτσι η αλυσίδα ,ο κύκλος των προϊόντων στη χώρα αυτή ξανάρχισε.Τί να έγινε άραγε ο τσοπάνης; τα τσοπανόσκυλα , το κοπάδι κι ο λύκος;;

Και ζήσαν αυτοί καλά.....

«Μα γιαγιά ,ρωτάει ένα εγγονάκι, φύλαξε κανένας λύκος πρόβατα»;

«Αχ παιδάκι μου! Όταν ο τσοπάνης και τα τσοπανόσκυλα κοιμούνται, τότε τα πρόβατα στον λύκο θα καταλήξουν .Στα παραμύθια ,όλα γίνονται», απάντησε η γιαγιά.